

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้รายงานผลการคำนวณหาระดับการรู้หนังสือปัจจุบันของประชากรที่เรียนสำเร็จเพียงชั้นประถมศึกษาตอนต้น ระดับการรู้หนังสือปกติของผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นทั่วไป ผลการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือปัจจุบันของประชากรกับระดับการรู้หนังสือปกติ และผลการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของประชากรที่มีภูมิลำเนาต่างกัน สำหรับรายละเอียดของผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ระดับการรู้หนังสือปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรที่เรียนสำเร็จเพียงชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 ของผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นในอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 54.89 และร้อยละ 45.11 เป็นกลุ่มประชากรชายและหญิงตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างประชากรร้อยละ 50.29 ยังเป็นโสด คิดร้อยละที่เหลืออีก 49.71 เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่แต่งงานแล้ว และกลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 43 มีอายุระหว่าง 15 ถึง 24 ปี มีฐานอายุของกลุ่มตัวอย่างประชากรเท่ากับ 25 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุเท่ากับ 9 ปี

เมื่อกำหนดให้มีชนิดเลขคณิตเพื่อแสดงถึงระดับการรู้หนังสือและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อแสดงถึงการกระจายของคะแนนการรู้หนังสือโดยส่วนรวมและแยกเป็นรายวิชาของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เรียนสำเร็จเพียงชั้นประถมศึกษาตอนต้นในอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 348 คน ผลปรากฏดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และขอบเขตมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทย และวิชาเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากร

ระดับ	\bar{X}	คิดเป็นคะแนนร้อยละ	S	ขอบเขตมัชฌิมเลขคณิต	คิดเป็นคะแนนร้อยละ
การรู้หนังสือ	44.42	74.03	12.30	43.13-45.71	71.88-76.18
ความรู้วิชาภาษาไทย	21.30	71.00	6.60	20.61-21.99	68.70-73.30
ความรู้วิชาเลขคณิต	23.12	77.07	6.70	22.42-23.82	74.73-79.40

ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวมกลุ่มตัวอย่างประชากรมีระดับการรู้หนังสือโดยเฉลี่ยเป็น 44.42 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็นคะแนนร้อยละ 74.03 และที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ขอบเขตมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรู้หนังสืออยู่ระหว่าง 43.13 คะแนนถึง 45.71 คะแนน หรือคิดเป็นคะแนนร้อยละ 71.88 ถึง 76.18 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายวิชาปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรมีระดับความรู้วิชาภาษาไทยโดยเฉลี่ยเป็น 21.30 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 71.00 และมีระดับความรู้วิชาเลขคณิตโดยเฉลี่ยเป็น 23.12 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 77.07 เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรมีระดับความรู้ในวิชาเลขคณิตสูงกว่าวิชาภาษาไทย ในขณะที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวิชาทั้งสองใกล้เคียงกัน

ระดับการรู้หนังสือปกติของผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นทั่วไป สุ่มจากนักเรียนชายหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจบหลักสูตรชั้นประถมศึกษาตอนต้นแล้ว ของโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอน้ำขุ่นบุรี ปีการศึกษา 2520 จำนวน 300 คน เพื่อหา ระดับการรู้หนังสือปกติ ระดับความรู้ปกติวิชาภาษาไทย และระดับความรู้ปกติวิชาเลขคณิต ด้วยวิธีการคำนวณหามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และขอบเขตมัชฌิมเลขคณิต - ของคะแนนการรู้หนังสือปกติโดยส่วนรวมและแยกเป็นรายวิชา ปรากฏว่า

ระดับการรู้หนังสือปกติของผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นทั่วไป เป็น 42.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็นคะแนนร้อยละ 70.35 และที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ขอบเขตมัชฌิมเลขคณิตของระดับการรู้หนังสือปกติอยู่ระหว่าง 41.12 คะแนน ถึง 43.30 คะแนน หรือคิดเป็นคะแนนร้อยละ 68.53 ถึง 72.17

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายวิชา พบว่า ระดับความรู้ปกติวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิต เป็น 21.50 คะแนนและ 20.71 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 71.67 และ 69.03 ตามลำดับ สำหรับรายละเอียดของค่าสถิติต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และขอบเขตมัชฌิมเลขคณิต ของระดับการรู้หนังสือปกติ ระดับความรู้ปกติวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิต ของผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นทั่วไป

ระดับ	\bar{x}	คิดเป็นคะแนน ร้อยละ	S	ขอบเขต มัชฌิมเลขคณิต	คิดเป็นคะแนน ร้อยละ
ระดับการรู้หนังสือปกติ	42.21	70.35	9.66	41.12-43.30	68.53-72.17
ระดับความรู้วิชาภาษาไทย	21.50	71.67	5.52	20.88-22.12	69.60-73.75
ระดับความรู้วิชาเลขคณิต	20.71	69.03	5.40	20.10-21.32	67.00-71.07

ผลการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือปัจจุบันกับระดับการรู้หนังสือปกติ

เมื่อไ้คำนวณหามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทย คะแนนวิชาเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากร และกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นทั่วไป เพื่อหากระดับการรู้หนังสือปัจจุบัน และระดับการรู้หนังสือปกติแล้ว ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมัธยิมเลขคณิตของระดับการรู้หนังสือปัจจุบันกับระดับการรู้หนังสือปกติ ตลอดจนเปรียบเทียบระดับความรู้ปัจจุบันกับระดับความรู้ปกติในวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิต ตามลำดับ ด้วยการใช้การทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เรียนสำเร็จเพียงชั้นประถมศึกษาตอนต้นมีระดับการรู้หนังสือปัจจุบันและระดับความรู้วิชาเลขคณิต สูงกว่าระดับการรู้หนังสือปกติและระดับความรู้ปกติวิชาเลขคณิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนระดับความรู้วิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับค่าสถิติต่าง ๆ ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าที แสดงการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือปัจจุบันกับระดับการรู้หนังสือปกติ

ลักษณะที่เปรียบเทียบ	n	\bar{X}	$S_{\bar{X}}$	M	t
ระดับการรู้หนังสือ	348	44.42	.659	42.21	3.35*
ระดับความรู้วิชาภาษาไทย	348	21.30	.354	21.50	-0.56
ระดับความรู้วิชาเลขคณิต	348	23.12	.359	20.71	6.71*

* $P < .01$

ผลการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีภูมิหลังต่างกัน

1. ผลการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิง

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 348 คน เป็นชาย 191 คนและหญิง 157 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.89 และ 45.11 ตามลำดับ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาภาษาไทย และระดับความรู้วิชาเลขคณิต ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรชายมีระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาภาษาไทย และระดับความรู้วิชาเลขคณิต ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างประชากรหญิง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับรายละเอียดของค่าสถิติต่างๆ แสดงไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าที แสดงการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากรชายกับกลุ่มตัวอย่างประชากรหญิง

ลักษณะที่เปรียบเทียบ	ชาย			หญิง			t
	n	\bar{X}	S	n	\bar{X}	S	
ระดับการรู้หนังสือ	191	43.93	13.24	157	45.01	11.12	-0.81
ระดับความรู้วิชาภาษาไทย	191	21.15	6.74	157	21.47	6.48	-0.45
ระดับความรู้วิชาเลขคณิต	191	22.78	7.35	157	23.54	5.83	-1.05

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่ออกจากระบบโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เรียนสำเร็จเพียงชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำแนกตามช่วงระยะเวลาที่ออกจากระบบโรงเรียนเป็นช่วง ๆ ช่วงละ 3 ปี มีจำนวนผู้ออก

จากระบบโรงเรียนเป็นระยะ 13 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.15 ของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ออกจากระบบโรงเรียนในช่วงระยะเวลาอื่น ๆ มีจำนวนใกล้เคียงกัน และระยะเวลาที่ออกจากระบบโรงเรียนโดยเฉลี่ยเป็น 16 ปี ก็แสดงค่าสถิติต่าง ๆ ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 มัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากร จำแนกตามระยะเวลาที่ออกจากระบบโรงเรียน

ระยะเวลา (ปี)	n	คะแนนการรู้หนังสือ		คะแนนวิชาภาษาไทย		คะแนนวิชาเลขคณิต	
		\bar{X}	s	\bar{X}	s	\bar{X}	s
1-3	40	43.90	12.58	21.40	6.84	22.50	6.28
4-6	41	43.27	12.86	21.49	6.84	21.78	7.19
7-9	53	45.51	11.87	21.79	6.54	23.72	6.12
10-12	36	43.14	13.08	20.72	7.36	22.42	7.04
13 ปีขึ้นไป	178	44.73	12.02	21.19	6.34	23.54	6.70
รวม	348	44.42	12.30	21.30	6.60	23.12	6.70

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เรียนสำเร็จเพียงชั้นประถมศึกษาตอนต้นและออกจากระบบโรงเรียนไปในระยะเวลาต่าง ๆ กัน มีมัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตใกล้เคียงกัน โดยที่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนมาแล้ว 7-9 ปี มีมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตสูงสุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นและออกจากระบบโรงเรียนมาแล้วเป็นระยะเวลา 10-12 ปีกลับมีมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตต่ำสุด

เพื่อแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่ออกจากระบบโรงเรียนในระยะเวลาต่าง ๆ กัน ที่มีมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนต่าง ๆ กันนั้น จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ออกจากโรงเรียนในระยะเวลาต่าง ๆ กัน ด้วยการทดสอบค่าที ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ออกจากระบบโรงเรียนในระยะเวลาต่าง ๆ กันนั้นมีระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 8, 9 และ 10

ตารางที่ 8 ค่าที แสดงการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่างประชากรจำแนกตามระยะเวลาที่ออกจากระบบโรงเรียน

ระยะเวลา (ปี)	1 - 3	4 - 6	7 - 9	10 - 12	13 ปีขึ้นไป
1 - 3	-	-0.221	0.624	-0.255	0.389
4 - 6		-	0.866	-0.043	0.689
7 - 9			-	-0.877	-0.414
10 - 12				-	0.710

ตารางที่ 9 ค่าที่ แสดงการ เปรียบเทียบระดับความรู้วิชาภาษาไทยของกลุ่ม
ตัวอย่างประชากรจำแนกตามระยะเวลาที่ออกจากระบบโรงเรียน

ระยะเวลา (ปี)	1 - 3	4 - 6	7 - 9	10 - 12	13 ปีขึ้นไป
1 - 3	-	0.057	0.003	-0.411	-0.185
4 - 6		-	0.217	-0.467	-0.265
7 - 9			-	-0.712	-0.599
10 -12				-	0.391

ตารางที่ 10 ค่าที่ แสดงการ เปรียบเทียบระดับความรู้วิชาเลขคณิตของกลุ่ม
ตัวอย่างประชากรจำแนกตามระยะเวลาที่ออกจากระบบโรงเรียน

ระยะเวลา (ปี)	1 - 3	4 - 6	7 - 9	10 - 12	13 ปีขึ้นไป
1 - 3	-	-0.473	0.928	-0.054	0.892
4 - 6		-	1.394	0.386	1.487
7 - 9			-	-0.915	-0.172
10 -12				-	0.905

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เรียนสำเร็จเพียงชั้นประถมศึกษาตอนต้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอาชีพที่ต้องใช้แรงงาน กล่าวคือ ส่วนใหญ่ประชากรร้อยละ 50.29 มีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 29.60 มีอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 10.34 มีอาชีพค้าขาย ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 9.77 เป็นอาชีพอื่น ๆ ซึ่งเป็นพวกแม่บ้านและผู้ที่ไม่ม้งานทำ จากการประกอบอาชีพดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 41.67 มีรายได้อยู่ในช่วง 501-1000 บาทต่อเดือน และมีอยู่เป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 29.60 ที่ไม่ระบุรายได้ ในจำนวนนี้มีผู้ที่มีรายได้ประมาณเดือนละ 10,000 บาทสองรายด้วยกัน เมื่อพิจารณารายได้แล้วปรากฏว่า มัชฐานของรายได้เป็น 795 บาทต่อเดือน และมีส่วนเบี่ยงเบนควอร์ไทล์ของรายได้เท่ากับ 106 บาท

ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่ามัธยิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 มัธยิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากรจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	คะแนนการรู้หนังสือ		คะแนนวิชาภาษาไทย		คะแนนวิชาเลขคณิต	
		\bar{X}	s	\bar{X}	s	\bar{X}	s
รับจ้าง	175	44.37	11.48	20.99	6.66	23.38	6.16
เกษตรกรรม	103	44.73	11.87	21.85	6.05	22.88	6.61
ค้าขาย	36	44.56	16.33	21.53	7.84	23.03	8.99
อื่น ๆ	34	43.56	13.49	20.91	6.82	22.65	7.19
รวม	348	44.42	12.30	21.30	6.60	23.12	6.70

จากตารางที่ 11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน มีมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตใกล้เคียงกัน เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ประกอบอาชีพค้าขายมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพต่างกัน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ประกอบอาชีพรับจ้าง เกษตรกรรม ค้าขาย และอื่น ๆ มีระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังค่าที่แสดงในตารางที่ 12, 13 และ 14

ตารางที่ 12 ค่าที่ แสดงการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	รับจ้าง	เกษตรกรรม	ค้าขาย	อื่น ๆ
รับจ้าง	-	-0.247	-0.026	0.367
เกษตรกรรม		-	0.068	0.481
ค้าขาย			-	0.277

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าที่ แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้วิชาภาษาไทยของกลุ่ม
ตัวอย่างประชากรจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	รับจ้าง	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่น ๆ
รับจ้าง	-	-1.063	-0.424	0.066
เกษตรกร		-	0.250	0.755
ค้าขาย			-	0.350

ตารางที่ 14 ค่าที่ แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้วิชาเลขคณิตของกลุ่ม
ตัวอย่างประชากรจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	รับจ้าง	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่น ๆ
รับจ้าง	-	0.628	0.284	0.129
เกษตรกร		-	-0.102	0.032
ค้าขาย			-	0.031

4. ผลการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ย้ายถิ่น
กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่อยู่ภูมิลำเนาเดิม

เมื่อพิจารณาถึงที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่างประชากร พบว่า มีผู้ที่อยู่ภูมิลำเนา
เดิมมีร้อยละ 76.72 หรือ 267 คน และผู้ที่ย้ายถิ่นมีถึง 23.28 หรือ 81 คน ผู้วิจัย
ได้เปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิต ระหว่าง

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ภูมิลำเนาเดิมกับย้ายถิ่น ด้วยการทำทดสอบค่าที ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ย้ายถิ่น มีระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาเลขคณิต สูงกว่า กลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่อยู่ภูมิลำเนาเดิมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ ย้ายถิ่นกับที่อยู่ภูมิลำเนาเดิม มีระดับความรู้วิชาภาษาไทย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ส่วนรายละเอียดสถิติแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าที แสดงการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่อยู่ภูมิลำเนาเดิมกับย้ายถิ่น

ลักษณะที่เปรียบเทียบ	ภูมิลำเนาเดิม			ย้ายถิ่น			t
	n	\bar{X}	s	n	\bar{X}	s	
ระดับการรู้หนังสือ	267	43.72	12.83	81	46.72	10.09	1.93**
ระดับความรู้วิชาภาษาไทย	267	21.02	6.79	81	22.19	5.91	1.40
ระดับความรู้วิชาเลขคณิต	267	22.70	7.06	81	24.53	5.14	2.16**

** P < .05

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาภาษาไทย และ วิชาเลขคณิต ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีภูมิลำเนาต่างกันซึ่งได้แก่ เพศ ระยะเวลาที่ออก จากระบบโรงเรียน อาชีพ และถิ่นที่อยู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีเพศ ระยะเวลา ที่ออกจากระบบโรงเรียน และอาชีพต่างกัน มีระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาภาษาไทย และวิชาเลขคณิตไม่แตกต่างกัน และถิ่นที่อยู่มีอิทธิพลทำให้ระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้ วิชาเลขคณิตแตกต่างกัน ซึ่งตัวแปรนี้น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้ระดับการรู้หนังสือปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่างประชากรแตกต่างจากระดับการรู้หนังสือปกติ ของผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษา ก่อนคนทั่วไป ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ย้ายถิ่น และที่อยู่ภูมิลำเนาเดิม กับระดับการรู้หนังสือปกติ โดยส่วนรวมและแยกเป็นรายวิชา ด้วยการทำทดสอบค่าที ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าที แสดงการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือปัจจุบันกับระดับการรู้หนังสือปกติของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับ	n	\bar{X}	$S_{\bar{X}}$	M	t
ภูมิลำเนาเดิม	การรู้หนังสือ	267	43.72	.785	42.21	1.92
	ความรู้วิชาภาษาไทย	267	21.02	.416	21.50	-1.15
	ความรู้วิชาเลขคณิต	267	22.70	.432	20.71	4.61
ย้ายถิ่น	การรู้หนังสือ	81	46.72	1.121	42.21	4.02
	ความรู้วิชาภาษาไทย	81	22.19	.657	21.50	1.05
	ความรู้วิชาเลขคณิต	81	24.53	.571	20.71	6.69

* $P < .01$

จากตารางที่ 16 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่ย้ายถิ่นมีระดับการรู้หนังสือปัจจุบันสูงกว่าระดับการรู้หนังสือปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่อยู่ภูมิลำเนาเดิมมีระดับการรู้หนังสือปัจจุบันไม่แตกต่างจากระดับการรู้หนังสือปกติ เมื่อพิจารณาระดับความรู้วิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิต ปรากฏว่าทั้งกลุ่มตัวอย่างประชากรที่อยู่ภูมิลำเนาเดิมและย้ายถิ่นมีระดับความรู้วิชาเลขคณิตสูงกว่าระดับความรู้ปกติวิชาเลขคณิตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนระดับความรู้วิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองไม่แตกต่างจากระดับความรู้ปกติวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือปัจจุบันของประชากรกับระดับการรู้หนังสือปกติ และเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของประชากรที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พร้อมทั้งเปรียบเทียบระดับความรู้ เป็นรายวิชา สรุปได้ว่า ประชากรในอำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานีที่เรียนสำเร็จเพียงชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีระดับการรู้หนังสือปัจจุบันสูง

กวาระดับการรู้หนังสือปกติ ถ้าแยกพิจารณาเป็นรายวิชาปรากฏว่า ประชากรมีระดับ
ความรู้วิชาเลขคณิตสูงกวาระดับความรู้ปกติ ส่วนระดับความรู้วิชาภาษาไทยนั้นไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือ ระดับความรู้วิชาภาษาไทยและ
ระดับความรู้วิชาเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีภูมิหลัง ซึ่งใดแก่ เพศ ระยะเวลา
ที่ออกจากระบบโรงเรียน อาชีพและถิ่นที่อยู่ต่างกัน พบว่า เพศ ระยะเวลาที่ออกจาก
ระบบโรงเรียนและอาชีพที่ต่างกัน ไม่ทำให้ระดับการรู้หนังสือแตกต่างกัน แต่ถิ่นที่อยู่มี
ส่วนทำให้ระดับการรู้หนังสือแตกต่างกัน เมื่อนำระดับการรู้หนังสือของกลุ่มตัวอย่างประชากร
ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน เปรียบเทียบกับระดับการรู้หนังสือปกติโดยส่วนรวมและแยกเป็นรายวิชา
พบว่า ประชากรที่ย้ายถิ่นมีระดับการรู้หนังสือสูงกว่าการรู้หนังสือปกติ ประชากรที่ย้าย
ถิ่นและอายุภูมิสำเนาเดิมมีระดับความรู้วิชาเลขคณิตสูงกวาระดับความรู้ปกติวิชาเลขคณิต
ส่วนระดับความรู้วิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย